ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 162
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1216

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
26
Δεκεμβρίου 1949
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ.500

Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, διὰ τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ σχέδιον Μάρσαλ, δὲν φαίνεται νὰ προχωρῇ μὲ τὸν γοργὸν ρυθμόν, ποὺ ἀπαιτοῦν αἱ διαμορφωθεῖσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰδικαὶ περιστάσεις.

Ἤδη μάλιστα μὲ τὸν ἀρξαμένον σάλον τῶν ἐκλογῶν κατέλαβεν τοῦτο δευτερεύουσαν θέσιν καὶ, δεδομένου ὅτι ἀπέχομεν τουλάχιστον τετράμηνον ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴν των, καθίσταται ἀμέσως ἀντιληπτὸν, ὅτι κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας, θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀφάνειαν τοῦ ἐνταφιασμοῦ, διότι ὡς προβλέπεται, τὸ ἐκλογικὸν πρόγραμματικὸν πεῖσμα, θὰ εἶναι τόσον ἔντονον ὥστε θὰ ἐπιφέρῃ μὲ βαρεῖς μελανίτας, πᾶσαν ἄλλην ἐκδήλωσιν.

Δυστυχῶς ὅμως, δὲν εἶναι μόνον αὐτὸς ὁ συντελεστὴς, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν τροχοπέδην τῆς ἀνασχέσεως. Εἶναι καὶ ἄλλοι οἱ παράγοντες, οἵτινες ἐπιβραδύνουν τὸν ρυθμὸν, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐφαρμογὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀνασυγκροτήσεως. Ὅπως συνήθως εἰς τὴν Ἑλλάδα, δι' ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ζήτημα, δημιουργοῦνται πολλαπλαὶ ὑπηρεσίαι καὶ πληθὼρα ἁρμοδιοτήτων αἵτινες ἀντιστοιχοῦν κατὰ κανόνα, καταλήγουν νὰ ἀλληλοσυγκρούονται κατὰ τρόπον ἀδιέξοδον, ἤ. νὰ μὴ εἶναι οὐδεμία ἁρμοδία, διὰ νὰ ἐπιλαμβάνεται καὶ, κάθε ἀναφυόμενον ζήτημα, νὰ διαγράφῃ τὸν ἀτέρμονα κύκλον τῶν παραπομπῶν, ἀπὸ τῆς μιᾶς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἄλλην, ἕως νὰ εὑρίσκεται ἐπίλυσίς του, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀπραξίαν τῶν ἁρμοδιοτήτων. Ἐὰν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψει, τὰς τόσας ὑπηρεσίας, αἵτινες, ἄγνωστον ἀκόμη διατί ἐδημιουργήθησαν, νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς Ἀνασυγκροτήσεως, ἐπειδὴ δὲ, ἀκόμη γνωρίζομεν ἀρκετὰ τὴν ψυχοσύνθεσιν τῶν ἁρμοδίων, ὅταν ἐπιλαμβάνωνται θεμάτων, εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ὁποίαν ἀναμιγνύονται καὶ ἄλλαι πολλαπλαὶ ἁρμοδιότητες, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ εἷς νὰ μὴ ἀναγνωρίζει τὰς εἰσηγήσεις, ἤ, τὰς λύσεις τοῦ ἄλλου, τότε θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ θετικὸν συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἀνασυγκρότησις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς νηπιότητος, ἤτοι μόνον ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ ὁλοκλήρου τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄφατον χαρὰν ὅλων τῶν γνωστῶν ἐχθρῶν μας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος καίτοι ἡ Ἀνασυγκρότησις, εὑρίσκεται εἰς τὰ σπάργανα, ὡς νὰ μὴ ἔφθανε τὸ ἁρμοδιώτερον δι' αὐτὴν Ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων, μὲ τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν συγκρότησίν του καὶ τὴν μαχροχρόνιον περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν του, ἐδημιουργήθησαν καὶ οἱ ἀκόλουθοι ὀργανισμοί, οἵτινες μόνον ἐμπόδια ὀρθώνουν. Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως, Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἀνασυγκροτήσεως, ἡ Υ.Ε.Σ.Α. ἡ Κ. Ε. Κ. Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας μὲ τὴν ὑπηρεσίαν «Πρόνοια — Ἐργασία». Ἐπὶ δὲ τοῦ καθαρῶς οἰκονομικοῦ πεδίου, ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ὀργανισμὸς Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Πιστοδοτήσεως καὶ ἄλλη ὁλόκληρος πλησμονὴ ὑποεπιτροπῶν διὰ τὴν ἀνανομασίαν τῶν ὁποίων, αἱ παροῦσαι στῆλαι δὲν θὰ ἀρκεσθοῦν ἀρκεταί.

Καὶ ἐρωτᾶται λοιπὸν, μὲ αὐτὸν τὸν κυκεῶνα τῶν ἁρμοδίων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, πῶς θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ Ἀνασυγκρότησις ; Κρίνοντες ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτυχθέντα πενιχρὰ ἀποτελέσματα, ὀφειλόμενα ἀκριβῶς εἰς τὴν πολυαρχίαν αὐτὴν ἄν καὶ ὑπάρχει ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ἀγόμεθα ἀσφαλῶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, δὲν μεριμνήσῃ ἐγκαίρως, νὰ ἀρθῇ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπόδια, ἡ Ἀνασυγκρότησις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ, διότι τὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, εἶναι λίαν σύντομα καὶ ἡ εὐκαιρία θὰ χαθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς.

Διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, νὰ ἀναμετρήσῃ τὰς εὐθύνας της, ν' ἀφήσῃ τὰς ἐκλογικὰς διαμάχας καὶ νὰ ἀφιερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὴν χώραν. Τότε ἀσφαλῶς, θὰ ἐπισύρῃ τὴν ἀπολυτικὴν ἐκτίμησιν ἤτις τόσον ἔχει δι' αὐτὴν κλονισθῇ καὶ, ἐὰν τὴν θέσιν της ἐδραιουμένην, χωρὶς πλέον νὰ ἔχῃ τὴν φοβίας ἐκ τῆς ἐμφανίσεως νέων προσωπικοτήτων ἐντὸς τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, διὰ νὰ προβοῦν εἰς τὸ ξεκαθάρισμα τῆς κομματικῆς ἐλογενείας.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία τοῦ ἀπὸ 2 12-49 ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῇ γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῶν πληγεισῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀστικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν περιφερειῶν, πεπείσθη ἤδη ἀπεφάσισεν τὴν πιστοδότησιν, προβῆλθεν περαιτέρω εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους 1950, μὴ χορηγηθῇ οὐδεμία ἑτέρα πιστοδότησις. Τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν στηρίζει εἰς τὴν δικαιολογίαν, ὅτι δυνατόν διὰ τῆς ἐκτελεσθείσης πιστοδοτήσεως, νὰ προωθῇ πληθωρισμὸς, γεγονὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποφευχθῇ. Ἐπιβεβαιοῦται νὰ ἀναφερθῇ ὅτι τὸ ἀνεκτὸν ποσὸν τῆς πιστοδοτήσεως, ἐπὶ τῆς ἀκριτικῆς περιφερείας, ὑπερβαίνει τὰ 30 δισεκατομ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, γνωσθεῖσα εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας λοιπὰς περιφερείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν τῶν Πατρῶν, ἐπροξένησε κατάπληξιν. Καίτοι ὅμως, ὡς εὐστόχως παρατηρεῖται ὅταν ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, περιῆλθεν ὅλα σχεδὸν τὰ Ἑλληνικὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα καὶ προεκάλει συσκέψεις διὰ τὴν πιστοδότησίν των ἀσφαλῶς θὰ εἶχε ὑπ' ὄψιν της τὰ περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὁρισμοῦ κ.λπ. διότι ἄλλως θὰ εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ της, ὡς ἀνώτατον οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τοῦ κράτους. Ἀφοῦ λοιπὸν ὑποτίθεται, ὅτι ἐξεπλήρωνε αὐτόνομον τὸν προορισμόν της, τότε διατί ἐδίδετο ἀφιεῖς ὑποσχέσεις, ἐξ ὧν ἀντιστάθησαν ὀργανισμοὶ Δημοσίου Δικαίου συνεταιρισμοὶ καὶ μεμονωμέναι ἀκόμη ἐπιχειρήσεις, οἵτινες ἐστήριζον τὰς ἐλπίδας των, εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὅσων ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ μας ἐκθέτομεν. Δηλαδὴ ἄπαξ ἡ Ν. Ε. ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν της, ἥτις θὰ ἰσχύῃ δι' ὁλόκληρον τὸ προσεχές ἔτος, διατί αἱ διάφοραι ὑποεπιτροπαὶ της καὶ, αἱ ἄλλαι ὁμοειδεῖς ὑπηρεσίαι, ἀσχολοῦνται ἀκόμη μὲ τὴν ἐκ τῆς Ἀνασυγκροτήσεως πιστοδότησιν, προκαλοῦσαι δὲ συγκροτήσεις συσκέψεων ὑποδεικνύουν τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων κλπ. γνωστῶν ταλαιπωριῶν, ἀφοῦ εἰς τὸ τέλος τίποτε δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ; Αὐτὸ εἶναι ζωντανὸν παράδειγμα, τῆς πολυαρχίας τῶν ἁρμοδιοτήτων, ἐκ τῶν ὁποίων καμμία δὲν γνωρίζει, οὔτε δέχεται τὰς ἀποφάσεις τῆς ἄλλης. Πάντως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν, εἶναι τὸ ὅτι μὲ τὰ 30 δισεκατομ. τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθη νὰ χορηγηθοῦν εἰς τὰς ἀκριτικὰς περιφερείας, ὄχι μόνον δὲν ἀπειλεῖται κίνδυνος πληθωρισμοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως ὑπάρχει καὶ εὐρὺ περιθώριον πιστοδοτήσεως, δεδομένον ὅτι μέλλει προχωρεῖ τὸ Κράτος, ἐπέβαλε φορολογίαν 100 δισεκατομμ. δραχμῶν εἰς τὰ σιγαρέττα, ποσὸν ὅπερ ἀντιστοίχως ἀναχαιτίζει τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος. Πάντως ἡ Κυβέρνησις καθ' ὅ ὑπεύθυνος, θὰ ὤφειλε νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, ἵνα μὴ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ταλανίζεται μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀναμονῆς τῶν πιστοδοτήσεων.

ΤΑΛΛΕΤΑ!

Ὑστερον ἀπὸ μίαν συνεχῆ δεκαετίαν ἐθνικῶν ταλαιπωριῶν, ἡ ἀφέτος δύναται νὰ λεχθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἔζησε τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων μὲ γαλήνην καὶ ἡσυχίαν. Πόσα ὅμως ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς ἐλπίζουν ἀπὸ τὴν ὡραίαν αὐτὴν οἰκογενειακὴν ἑορτὴν καὶ πόσαι οἰκογένειαι μὲ βαρεῖαν τὴν θλῖψιν, δὲ ἀνεπόλησαν τοὺς προσφιλεῖς των ἐκείνους, ποὺ αἱ τάφοι των ἐξηφάλισαν τὴν θαλπωρὴν τῶν ἐλευθέρων ὡραίων Χριστιανικῶν παραδόσεων. Ἀληθῶς εἶναι βαρεῖα ἡ ὀφειλὴ τοῦ Ἔθνους, πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. Ἀλλὰ καὶ οἱαδήποτε ἀνταμοιβὴ πρὸς ἐκείνους ποὺ ἀφῆκαν ὀπίσω των, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πηγὰς ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν προσφιλῶν των. Μόνον ἡ ἐκδήλωσις αἰσθημάτων βαθείας εὐγνωμοσύνης καὶ φιλαλληλίας μετριάζει τὸν πόνον των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῆται ἐκ μέρους ὅλων μας, ἰδίως κατ' αὐτὰς τὰς Ἁγίας ἡμέρας, ὅπου τὸ οἰκογενειακὸν προσκληρίον ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν χαρὰν τῆς ζωῆς.

ΤΑ "ΣΤΑΛΙΝΟΓΕΝΝΑ,,

Οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ παραπετάσματος σφυροδρεπανῖται, ἐπρόλαβον τοὺς Χριστιανοὺς καὶ, ἐώρτασάν τὰ «Σταλινόγεννα» μὲ φρενῖτιδα φοβίας τοιαύτην, ὥστε συναγωνιζόμενοι εἰς δουλικότητα, ἐθεοποίησαν τὸν μέγαν καμπυλομύστακα ἄρχοντα τοῦ κνούτου, τῶν ἐκτελέσεων, τῶν ἐκπαραθυρώσεων κ.λπ. βασανιστηρίων. Μεγαλειτέρα κατάπτωσις τῆς πνευματικῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σημειωθῇ. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι, ζῶντες ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας. Ὅ, τι ἀκόμη ἐκδήλωσις ἀνθρωπίνη δύναται ἀπεριορίστως νὰ ἀναπτυχθῇ, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν ἡ νοσταλγοῦν νὰ ζήσουν ὡς δοῦλοι, ἤ, ὡς ἀγέλαι ἀβούλων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ποὺ ἀντὶ τῶν ὡραίων παραδόσεων τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὰ ἄπειρα ἠθικὰ καὶ μεγαλειώδη διδάγματά του, προτιμοῦν τὴν λατρείαν τοῦ σκοτεινοῦ αἱματοβαφοῦς ἀστέρος τοῦ ἐπικαθημένου ἐπὶ τοῦ Κρεμλίνου. Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ εἶναι παράφρονες προσβληθέντες ἀπὸ σταλινίτιδα, ἡ ὁποία τοὺς ἔχει τυφλώσει καὶ διασείσει τὸ λογικὸν, τόσον, ὥστε νὰ παραδέχωνται, ὅτι ὁ Σταλὶν τοὺς ἔσωσε ἀπὸ τοὺς φασίστας, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ὁμολογοῦν ὅτι τοὺς ἑτοιμάζει τὸν κομμουνιστικὸν βρόγχον, ὑπὸ τύπον ἐκκαθαρίσεων. Ἀσφαλῶς δὲν εἶναι καλά.

ΔΗΜΑΦΙΒΟΛΟΣ

Ἤδη, ὁπότε ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, ἐξευρέθησαν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια, διὰ τὴν προικοδότησιν τῆς «Γριαντείου» Σχολῆς, οὕτως ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ ἰδίον αἴτημα καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν της, μὲ ἀρτίαν πληρότητα διδακτικὴν, ἐπιβάλλεται τὸ ταχύτερον νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως οἰκοπέδου καταλλήλου ἵνα ἀνεγερθῇ τὸ οἴκημα. Πάντως ὁ Δήμαρχος κ. Βέτσος, ὅστις μόνος προώθησεν τόσον τὸ ὅλον ζήτημα τῆς «Γριαντείου» ὥστε νὰ φέρεται ἤδη τοῦτο εἰς αἴσιον πέρας, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξεύρῃ καὶ τὴν λύσιν διὰ τὸ οἰκόπεδον,

Κατηγορηματικαὶ διαβεβαιώσεις Ἀμερικανῶν ὑπευθύνων

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΤΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙ' ΑΡΚΕΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ Η ΡΩΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΘΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΜΕΙΩΤΟΝ ΤΟ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 25. (Ἰδ. ὑπηρεσίας). Ἡ Ἑλλὰς δὲν πρόκειται συντόμως νὰ ὑποστῇ νέαν κατὰ τῆς ἐθνικῆς της κυριαρχίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς της ἀκεραιότητος ἐπίθεσιν. Τὴν ἀνωτέρω διαβεβαίωσιν παρέχουν οἱ πλέον ἁρμόδιοι διαχειρισταὶ τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς, ἥτις ἀπεβλέπει εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον, εἰς οἱονδήποτε κράτος, μικρὸν ἢ μεγάλο, μὲ τὴν πρόσθετον καὶ κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἀμερική, ἡ μεγάλη ὑπερατλαντικὴ Δημοκρατία, μὲ τοὺς ἀνεξαντλήτους πόρους καὶ μὲ τὴν προσήλωσιν τῶν ἑκατομμυρίων τῶν κατοίκων της, πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Δημοκρατίας, θὰ σπεύσῃ, ὡς εἰς τὸ παρελθόν, νὰ βοηθῇ, εἰς περίπτωσιν ἀπροόπτου, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑλλάδος, τῆς χώρας ἥτις ἠγωνίσθη διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡ διένεξις Τίτο-Κόμινφορμ, ἡ μεγάλη φθορὰ τὴν ὁποίαν οἱ συμμερίται ἔχουν ὑποστῇ ἐκ τῶν προσφάτων μαχῶν, ἡ διαπίστωσις ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅτι τὸ Ἀγγλο—ἀμερικανικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλλάδα παραμένει ἀμείωτον, πείθουν καὶ τὸν μᾶλλον δύσπιστον παρατηρητὴν μιᾶς σαφοῦς πραγματικότητος ὅτι τυχὸν νέα ἐπίθεσις κατὰ μιᾶς χώρας ἐπιδιδομένης τώρα εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἐρειπίων της, δὲν δύναται αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ διακινδυνευθῇ ἀτιμωρητί. Οἱ συμμερίται ἐξεδιώχθησαν ἐκεῖθεν τῆς Ἑλληνικῆς μεθορίου, ἂν ὅμως, συμμαχικῇ ἐπεμβάσει, ἀπεφεύχθη ἡ καταδίωξις των ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁμόρων κρατῶν, δὲν δύναται νὰ συμβῇ τὸ ἴδιον εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συμμερίται, ἀνασυντασσόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς Κόμινφορμ ὑποβοηθούμενοι ἤθελον ἀποπειραθῇ νὰ ἐπανεισδύσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πέραν ὅμως αὐτῶν τῶν δεδομένων, τὸ Κρεμλίνον, φαίνεται ἀποφασισμένον νὰ μὴ διακινδυνεύσῃ τὴν ἀθράν τόσου ἀνθρωπίνου ἁλικοῦ εἰς προσπάθειαν καταδικασμένη ἐκ τῶν προτέρων ὄχι μόνον εἰς ἀποτυχίαν, ἀλλὰ συνεπαγομένην κινδύνους γενικωτέρων περιπλοκῶν. Ὁ Τίτο, ὁ ἀποστάτης τῆς Βαλκανικῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πάντοτε ὁ στόχος τῆς Ρωσσικῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην. Ἡ Γιουγκοσλαυία, ὑπὸ τὸ σημερινὸν καθεστώς της, ἀποτελεῖ πραγματικὸν καρκίνωμα διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἀγωνιζομένην αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἀφομοιώσῃ τοὺς Βαλκανικοὺς δορυφόρους.

Κεραυνοβόλος ἀντεπίθεσις τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν συμμάχων θὰ πλήξῃ ἐν τῇ γενέσει της τυχὸν ἐπιθετικὴν ἐνέργειαν

Ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλέον ὑπευθύνων ρυθμιστῶν τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ νὰ ἐπιδοθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸν ὄχι ὀλιγώτερον δύσκολον ἀγῶνα τῆς ἀνασυγκροτήσεώς της, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὰς ἀγωνιώδεις διὰ τὴν χώραν στιγμάς, δὲν πρόκειται οὐδὲ κατὰ κεραίαν νὰ μειωθῇ καὶ εἰς τὴν περίοδον τῆς εἰρηνικῆς της ζωῆς καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα ἐπεσώρευσεν εἰς αὐτὴν ἡ 8ετὴς πολεμικὴ δοκιμασία.

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε ἐξητάσθη, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀντιμετωπίσθη μονομερῶς. Ἅλυσις συμφώνων θὰ περιβάλουν ἐντὸς συντομωτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, κεραυνοβόλος δὲ θὰ εἶναι ἡ ἀντιεπίθεσις οἱουδήποτε ἐνδεχομένου. Εἰς τὰ ζωτικῆς διὰ τὴν στρατηγικὴν ἄμυναν σημεῖα τῆς Εὐρώπης, τῆς Β Ἀφρικῆς, τὴν Κύπρον, τὴν Μάλταν, τὴν Τριπολίτιδα καὶ τὴν Ἐγγὺς καὶ Μέσην Ἀνατολὴν, συγχρονισμέναι ἀεροπορικαὶ καὶ ναυτικαὶ βάσεις θὰ δύνανται νὰ παρέχουν τὴν δυνατότητα ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν δράσεως κατὰ τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον ἐπιδρομέως, ὁπουδήποτε τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ἤθελεν ἐξαπολύσει ἐπίθεσιν. Πρίν, δηλαδή, οἱ ἐπιδρομεῖς, οἱασδήποτε ἐθνικότητος, δυνηθοῦν νὰ βαδίσουν ὀλίγα χιλιόμετρα ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους θὰ ἔχουν καταθληλωθῇ καὶ θὰ συντριβοῦν ὁμοῦ μὲ ὅλους ἐκείνους οἵτινες θὰ παρεῖχον βοήθειαν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ συμμεριτοπολέμου. Ἡ διάθρωσις, ἐξ ἄλλου, τῶν Ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, πραγματοποιουμένη ἤδη, γίνεται πάντοτε βάσει τῶν κοινῶν συμμαχικῶν σχεδίων,

Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν ἀνωτέρω καὶ ἡ ἐξ Ἑλλάδος προσφάτως συντελεσθεῖσα ἀποχώρησις τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἔχει συμβολικὸν χαρακτῆρα. Ὁ Ἀγγλικὸς στρατός, ὡς τονίζεται καὶ ἐκ Βρεττανικῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, θὰ εὑρεθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ὁρισταμένης τυχὸν ἐπίθεσιν Ἑλλάδος καὶ μάλιστα εἰς χρονικὸν διάστημα ποὺ θὰ προκαλεῖ ἀναμφιβόλως ἀνατροπὴν τῶν στρατιωτικῶν δεδομένων καὶ πικρὸν μάθημα δι' ὅλους οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπεβοηθοῦν τυχὸν ἐπανάληψιν τοῦ συμμεριτοπολέμου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΛΑΪΚΟΥ - ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΕΝ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΡΧΗΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Σοβαρώτατον ζήτημα ἐδημιουργήθη συνεπείᾳ τοῦ ὅτι δὲν ἐπετεύχθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀντιστρατήγων ἡ ἐπιλογὴ ἑνὸς, μεταξὺ τῶν ὑποστρατήγων τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν προαγωγήν του εἰς ἀντιστράτηγον καὶ τὴν τοποθέτησίν του ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Θετικαὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιστρατήγων, εὑρεθὲν πρὸ πολλαπλῶν κομματικῶν διεκδικήσεων ἀπέφυγεν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιλογὴν, ἴσως τοῦ προτεινομένου, κ. Σαμουήλ ὅστις κατ' ἐξοχὴν ἐθεωρήθη ὅτι ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικήν.

Συνεπεῖᾳ ὅλων τῶν ἐξελιχθεισῶν παρασκηνιακῶν κομματικῶν διεκδικήσεων, καθ' ἃ, διεπιστώθη ὅτι τὰ δύο μεγάλα κόμματα, κατέβαλον προσπαθείας περὶ τοποθετήσεως εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τῆς Χωροφυλακῆς φίλια πρόσωπα πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν δύο κομμάτων δεδομένου δὲ ἔτι τὰ δύο κόμματα ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ ἐπηρεάσουν πάσας τὰς ἐξουσίας, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιστρατήγων κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ κρίνῃ ὡς μὴ προακτέους δι' ἐν ἔτος τοὺς ὑποστρατήγους τῆς Χωροφυλακῆς καὶ νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Τάξεως τὴν τοποθέτησιν ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἑνὸς Ἀντιστρατήγου τῆς ξηρᾶς, προκειμένου νὰ κρατηθῇ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς μακρὰν τῶν κομματικῶν ἐπιρροῶν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀντιστρατήγων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος προβῇ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ ὁρισθοῦν ἄλλοι κριταὶ διὰ τὴν ἐπιλογὴν. Ἡ τροποποίησις ὅμως τοῦ σχετικοῦ νόμου καθίσταται δυσχερὴς, διότι πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ ἐν ὁμοφωνίᾳ τῶν δύο κομμάτων καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπου θὰ εὕρῃ σφοδρὰν ἀντίδρασιν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα κόμματα. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ὅμως αὐτῆς τοῦ Συμβουλίου ἀνακύπτει τὸ ζήτημα τοῦ ὅτι εἰ κριθέντες ὡς μὴ προακτέοι εἶναι ὑποχρεωμένοι ἀργότερον νὰ κρίνουν τοὺς κατωτέρους των, λόγῳ ὅμως τοῦ ὅτι κηρύσσονται ἔτοιμοι καὶ ἐν προσωρινῇ στασιμότητι δὲν δύνανται νὰ ἐπιληφθοῦν τοῦ ζητήματος τῶν προαγωγῶν, τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος.

Πάντως μετὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς περιοδείας του τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη τὸ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ Συντονιστικὸν Συμβούλιον

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΦΟΔΡΟΝ ΨΥΧΡΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΕΙΣ ΙΝΔΟΚΙΝΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.) Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βομβάης, ἤρχισαν ἤδη διεξαγόμενοι καὶ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Βιρμανίας καὶ Πεκίνου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Μάο Τσὲ Τούγκ.

Αἱ διαπραγματεύσεις ὅμως φαίνεται ὅτι προσκρούουν εἰς διατυπωθείσας ἀπέψεις ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Πεκίνου ἥτις θέτ